

ΟΔΗΓΙΑ 2008/62/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουνίου 2008

για την πρόβλεψη ορισμένων παρεκκλίσεων για την αποδοχή γεωργικών ντόπιων αβελτίωτων φυλών και ποικιλιών που είναι φυσικώς προσαρμοσμένες στις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες και απειλούνται από γενετική διάβρωση καθώς και για τη διάθεση στην αγορά σπόρων και σπόρων γεωμύλων των εν λόγω ντόπιων φυλών και ποικιλιών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 66/401/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 22α παράγραφος 1 στοιχείο β),

την οδηγία 66/402/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων δημητριακών προς σπορά⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 22α παράγραφος 1 στοιχείο β),

την οδηγία 2002/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί του κοινού καταλόγου ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 6, το άρθρο 20 παράγραφος 2 και το άρθρο 21,

την οδηγία 2002/54/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο β),

την οδηγία 2002/56/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί εμπορίας σπόρων γεωμύλων προς φύτευση⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 1 και το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο β),

⁽¹⁾ ΕΕ L 125 της 11.7.1966, σ. 2298/66. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/72/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 329 της 14.12.2007, σ. 37).

⁽²⁾ ΕΕ L 125 της 11.7.1966, σ. 2309/66. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/55/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 159 της 13.6.2006, σ. 13).

⁽³⁾ ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 1).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 12. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2004/117/ΕΚ (ΕΕ L 14 της 18.1.2005, σ. 18).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 60. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 2005/908/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 329 της 16.12.2005, σ. 37).

την οδηγία 2002/57/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί εμπορίας των σπόρων προς σπορά των ελαιούχων και κλωστικών φυτών⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα θέματα της βιοποικιλότητας και της διατήρησης των φυτογενετικών πόρων έχουν αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία τα τελευταία χρόνια, όπως φαίνεται από διάφορες εξελίξεις σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο. Στα παραδείγματα περιλαμβάνονται η απόφαση 93/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλομορφία⁽⁷⁾, η απόφαση 2004/869/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της διεθνούς συνθήκης σχετικά με τους φυτογενετικούς πόρους για τη διατροφή και τη γεωργία⁽⁸⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 870/2004 του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για τη διατήρηση, το χαρακτηρισμό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση των γενετικών πόρων στη γεωργία και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/94⁽⁹⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)⁽¹⁰⁾. Πρέπει να θεσπιστούν οι ειδικές προϋποθέσεις δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας που να διέπουν την εμπορία σπόρων γεωργικών φυτών, δηλαδή των οδηγιών 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 2002/53/ΕΚ, 2002/54/ΕΚ, 2002/56/ΕΚ και 2002/57/ΕΚ, έτσι ώστε να ληφθούν υπόψη τα εν λόγω ζητήματα.

(2) Για να εξασφαλιστεί η επί τόπου διατήρηση και η βιώσιμη χρήση φυτογενετικών πόρων, οι ντόπιες αβελτίωτες φυλές και ποικιλίες οι οποίες προσαρμόζονται φυσικά στις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες και οι οποίες απειλούνται από γενετική διάβρωση («ποικιλίες διατήρησης») πρέπει να καλλιεργούνται και να διατίθενται στο εμπόριο ακόμη και όταν δεν συμμορφώνονται με τις γενικές απαιτήσεις όσον αφορά την αποδοχή ποικιλιών και την εμπορία σπόρων και σπόρων γεωμύλων. Για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός είναι αναγκαίο να προβλεφθούν παρεκκλίσεις όσον αφορά την αποδοχή των ποικιλιών διατήρησης για συμπερίληψη στους εθνικούς καταλόγους ποικιλιών γεωργικών ειδών φυτών καθώς και για την παραγωγή και την εμπορία σπόρων και σπόρων γεωμύλων των εν λόγω ποικιλιών.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 74. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2004/117/ΕΚ.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 309 της 13.12.1993, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 378 της 23.12.2004, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 162 της 30.4.2004, σ. 18.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 146/2008 (ΕΕ L 46 της 21.2.2008, σ. 1).

- (3) Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να αφορούν τις ουσιαστικές απαιτήσεις για την αποδοχή μιας ποικιλίας και τις διαδικαστικές απαιτήσεις που προβλέπονται στην οδηγία 2003/90/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2003, για τη θέσπιση μέτρων για την εφαρμογή του άρθρου 7 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που πρέπει να καλύπτονται κατά την εξέταση και τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την εξέταση ορισμένων ποικιλιών γεωργικών φυτών ⁽¹⁾.
- (4) Τα κράτη μέλη πρέπει, ιδίως, να εξουσιοδοτηθούν να εγκρίνουν τις δικές τους διατάξεις όσον αφορά τη διακριτότητα, τη σταθερότητα και την ομοιομορφία. Οι διατάξεις αυτές πρέπει, όσον αφορά τη διακριτότητα και τη σταθερότητα, τουλάχιστον να βασίζονται στα χαρακτηριστικά που απαριθμούνται στο τεχνικό ερωτηματολόγιο που πρέπει να συμπληρωθεί από τον αιτούντα σε συνδυασμό με την αίτηση για την αποδοχή ποικιλίας όπως αναφέρεται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2003/90/ΕΚ. Όταν η ομοιομορφία δημιουργείται με βάση ανώμαλους τύπους, οι διατάξεις πρέπει να βασίζονται σε καθορισμένα πρότυπα.
- (5) Πρέπει να προβλέπονται διαδικαστικές απαιτήσεις βάσει των οποίων μια ποικιλία μπορεί να γίνει αποδεκτή χωρίς επίσημη εξέταση. Περαιτέρω, όσον αφορά τον ορισμό, είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ορισμένες παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία 2002/53/ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 930/2000 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2000, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής σχετικά με την καταλληλότητα των ονομασιών των ποικιλιών των γεωργικών φυτικών ειδών και των κηπευτικών ειδών ⁽²⁾.
- (6) Όσον αφορά την παραγωγή και την εμπορία σπόρων και σπόρων γεωμύλων των ποικιλιών διατήρησης, πρέπει να προβλεφθεί παρέκκλιση από την επίσημη πιστοποίηση.
- (7) Για να εξασφαλιστεί ότι η εμπορία σπόρων και σπόρων γεωμύλων ποικιλιών διατήρησης πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διατήρησης των φυτογενετικών πόρων, πρέπει να προβλεφθούν περιορισμοί, ιδίως όσον αφορά την περιφέρεια καταγωγής. Προκειμένου να συμβάλλουν στην επί τόπου διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση των εν λόγω ποικιλιών, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εγκρίνουν πρόσθετες περιφέρειες όπου ο σπόρος που υπερβαίνει τις ποσότητες που είναι αναγκαίες για να εξασφαλίσουν τη διατήρηση της συγκεκριμένης ποικιλίας στην περιφέρεια καταγωγής της μπορεί να διατεθεί στην αγορά υπό τον όρο ότι αυτές οι πρόσθετες περιφέρειες είναι συγκρίσιμες όσον αφορά τα φυσικά και ημιφυσικά ενδιαιτήματα. Για να εξασφαλιστεί ότι διατηρείται ο δεσμός με την περιφέρεια καταγωγής, αυτό δεν πρέπει να ισχύει όταν ένα κράτος μέλος έχει εγκρίνει πρόσθετες περιφέρειες παραγωγής.
- (8) Πρέπει να καθοριστούν οι ανώτατες ποσότητες για την εμπορία κάθε ποικιλίας προς διατήρηση εντός ενός είδους και μια συνολική ποσότητα για όλες μαζί τις ποικιλίες διατήρησης εντός ενός είδους. Για να εξασφαλιστεί ότι οι εν λόγω ποσότητες τηρούνται, τα κράτη μέλη πρέπει να απαιτούν από τους παραγωγούς να κοινοποιούν τις ποσότητες των ποικιλιών διατήρησης που προτιθενται να παραγάγουν καθώς και την κατανομή των ποσοτήτων σε παραγωγούς.
- (9) Η ιχνηλασιμότητα των σπόρων και των σπόρων γεωμύλων πρέπει να εξασφαλίζεται μέσω κατάλληλων απαιτήσεων σφράγισης και επισήμανσης.
- (10) Για να εξασφαλιστεί ότι οι κανόνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία εφαρμόζονται σωστά, πρέπει να παρακολουθούνται οι καλλιέργειες σπόρων, να ελέγχονται οι σπόροι και να πραγματοποιείται επίσημος έλεγχος εκ των υστέρων. Οι ποσότητες σπόρων ποικιλιών διατήρησης που διατέθηκαν στην αγορά πρέπει να υποβάλλονται από τους προμηθευτές στα κράτη μέλη και από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή.
- (11) Ύστερα από τρία χρόνια η Επιτροπή θα αξιολογήσει κατά πόσο τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ιδίως οι διατάξεις που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς, είναι αποτελεσματικά.
- (12) Τα μέτρα που ορίζονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής σπόρων προς σπορά και πολλαπλασιαστικού υλικού γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Όσον αφορά τα γεωργικά είδη που καλύπτονται από τις οδηγίες 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 2002/54/ΕΚ, 2002/56/ΕΚ και 2002/57/ΕΚ, η παρούσα οδηγία καθορίζει ορισμένες παρεκκλίσεις, όσον αφορά την επί τόπου διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση φυτογενετικών πόρων μέσω της καλλιέργειας και της εμπορίας:

α) για αποδοχή προς συμπερίληψη στους εθνικούς καταλόγους ποικιλιών των γεωργικών φυτικών ειδών, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2002/53/ΕΚ, ντόπιων αβελτίωτων φυλών και ποικιλιών οι οποίες προσαρμόζονται φυσικά στις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες και απειλούνται από γενετική διάβρωση·

⁽¹⁾ ΕΕ L 254 της 8.10.2003, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/48/ΕΚ (ΕΕ L 195 της 27.7.2007, σ. 29).

⁽²⁾ ΕΕ L 108 της 5.5.2000, σ. 3. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2007 (ΕΕ L 201 της 2.8.2007, σ. 3).

β) για την εμπορία σπόρων και σπόρων γεωμύλων αυτών των ντόπιων αβελτιωτών φυλών και ποικιλιών.

2. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην παρούσα οδηγία, εφαρμόζονται οι οδηγίες 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 2002/53/ΕΚ, 2002/54/ΕΚ, 2002/56/ΕΚ και 2002/57/ΕΚ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «επί τόπου διατήρηση» είναι η διατήρηση γενετικού υλικού στο φυσικό του περιβάλλον και, στην περίπτωση καλλιεργούμενων φυτικών ειδών, στο γεωργικό περιβάλλον στο οποίο ανέπτυξαν τις οικείες διακριτικές ιδιότητές τους·

β) «γενετική διάβρωση» είναι η απώλεια γενετικής ποικιλομορφίας μεταξύ πληθυσμών ή ποικιλιών του ίδιου είδους με την πάροδο του χρόνου καθώς και στα πλαίσια αυτών ή η μείωση της γενετικής βάσης κάποιου είδους λόγω ανθρώπινης επέμβασης ή περιβαλλοντικής αλλαγής·

γ) «ντόπια αβελτιωτή φυλή» είναι ένα σύνολο πληθυσμών ή κλώνων ενός είδους οι οποίοι προσαρμόζονται φυσικά στις περιβαλλοντικές συνθήκες της περιφέρειάς τους·

δ) «σπόρος» είναι σπόρος και σπόρος γεωμύλων, εκτός αν ο σπόρος γεωμύλων αποκλείεται ρητά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΠΟΔΟΧΗ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

Άρθρο 3

Ποικιλία προς διατήρηση

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποδεχτούν στους εθνικούς καταλόγους ποικιλιών γεωργικών φυτικών ειδών τις ντόπιες αβελτιωτές φυλές και ποικιλίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) με βάση τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5. Αυτές οι ντόπιες αβελτιωτές φυλές ή ποικιλίες αναφέρονται στον κοινό κατάλογο ποικιλιών γεωργικών φυτικών ειδών ως «ποικιλίες προς διατήρηση».

Άρθρο 4

Ουσιαστικές απαιτήσεις

1. Προκειμένου να γίνει αποδεκτή ως ποικιλία προς διατήρηση, μια ντόπια αβελτιωτή φυλή ή ποικιλία που αναφέρεται στο άρθρο 1

παράγραφος 1 στοιχείο α) πρέπει να παρουσιάζει ενδιαφέρον για τη διατήρηση των φυτογενετικών πόρων.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/90/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να εκδώσουν τις δικές τους διατάξεις όσον αφορά τη διακριτότητα, τη σταθερότητα και την ομοιομορφία των ποικιλιών διατήρησης.

Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τουλάχιστον για τη διακριτότητα και τη σταθερότητα εφαρμόζονται τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται:

α) στα τεχνικά ερωτηματολόγια που συνδέονται με τα πρωτόκολλα δοκιμών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/90/ΕΚ, η οποία ισχύει για τα εν λόγω είδη· ή

β) στα τεχνικά ερωτηματολόγια των κατευθυντήριων γραμμών της διεθνούς ένωσης για την προστασία νέων ποικιλιών φυτών (ΔΕΠΝΠΦ) που παρατίθενται στο παράρτημα II της οδηγίας 2003/90/ΕΚ, η οποία ισχύει για τα εν λόγω είδη.

Για την αξιολόγηση της ομοιομορφίας, εφαρμόζεται η οδηγία 2003/90/ΕΚ.

Ωστόσο, εάν το επίπεδο ομοιομορφίας θεωρείται επί τη βάση ανωμάλων τύπων, εφαρμόζεται ένας πρότυπος πληθυσμός ύψους 10 % και πιθανότητα αποδοχής ύψους 90 % τουλάχιστον.

Άρθρο 5

Διαδικαστικές απαιτήσεις

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη πρόταση του άρθρου 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ, δεν απαιτείται επίσημη εξέταση εάν είναι επαρκή τα ακόλουθα στοιχεία για την απόφαση σχετικά με την αποδοχή των ποικιλιών διατήρησης:

α) η περιγραφή της ποικιλίας διατήρησης και η ονομασία της·

β) τα αποτελέσματα ανεπίσημων δοκιμών·

γ) γνώση που αποκτήθηκε από την πρακτική εμπειρία κατά τη διάρκεια καλλιέργειας, αναπαραγωγής και χρήσης, όπως κοινοποιήθηκε από τον αιτούντα στο αντίστοιχο κράτος μέλος·

δ) λοιπές πληροφορίες, ιδίως από τις αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς που αναγνωρίζονται για αυτόν το σκοπό από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Εξαιρέση αποδοχής

Μια ποικιλία προς διατήρηση δεν γίνεται δεκτή προς συμπερίληψη στους εθνικούς καταλόγους ποικιλιών, εάν:

- α) παρατίθεται ήδη στον κοινό κατάλογο ποικιλιών γεωργικών φυτικών ειδών ως ποικιλία άλλη από ποικιλία προς διατήρηση, ή διαγράφηκε από τον κοινό κατάλογο εντός των τελευταίων δύο ετών, ή εντός των τελευταίων δύο ετών από τη λήξη της περιόδου που χορηγήθηκε δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ· ή
- β) προστατεύεται από κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ή από εθνικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας ή εκκρεμεί αίτηση για το δικαίωμα αυτό.

Άρθρο 7

Ονομασία

1. Όσον αφορά ονομασίες ποικιλιών διατήρησης οι οποίες ήταν γνωστές πριν από τις 25 Μαΐου 2000, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν παρεκκλίσεις από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 930/2000, εκτός εάν οι παρεκκλίσεις αυτές θα παραβίαζαν προηγούμενα δικαιώματα τρίτου μέρους που προστατεύεται δυνάμει του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν δεκτά περισσότερα από ένα ονόματα για μια ποικιλία, εάν τα εν λόγω ονόματα είναι ιστορικά γνωστά.

Άρθρο 8

Περιφέρεια καταγωγής

1. Όταν ένα κράτος μέλος κάνει δεκτή μια ποικιλία προς διατήρηση, προσδιορίζει την περιφέρεια ή τις περιφέρειες στις οποίες η ποικιλία καλλιεργούνταν ιστορικά και στην οποία προσαρμόζεται φυσικά, εφεξής η «περιφέρεια καταγωγής». Λαμβάνει υπόψη πληροφορίες από αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς αναγνωρισμένους για το σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη.

Όταν η περιφέρεια καταγωγής βρίσκεται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, προσδιορίζεται από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη με κοινή συμφωνία.

2. Το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη που διενεργούν τον προσδιορισμό της περιφέρειας καταγωγής κοινοποιούν την προσδιορισθείσα περιφέρεια στην Επιτροπή.

Άρθρο 9

Συντήρηση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η μια ποικιλία προς διατήρηση πρέπει να συντηρείται στην περιφέρεια καταγωγής της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΣΠΟΡΩΝ

Άρθρο 10

Πιστοποίηση

1. Κατά παρέκκλιση από τις απαιτήσεις πιστοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 66/401/ΕΟΚ, στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 66/402/ΕΟΚ, στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/54/ΕΚ, στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/56/ΕΚ και στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/57/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο σπόρος ποικιλίας προς διατήρηση μπορεί να διατίθεται στην αγορά, εάν συμμορφώνεται με τις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου 1.

2. Ο σπόρος κατάγεται από σπόρο που έχει παραχθεί σύμφωνα με σαφώς καθορισμένες πρακτικές για τη συντήρηση της ποικιλίας.

3. Ο σπόρος, εκτός από το σπόρο της *Oryza sativa*, συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις πιστοποίησης πιστοποιημένου σπόρου που προβλέπονται στις οδηγίες 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 2002/54/ΕΚ, 2002/56/ΕΚ και 2002/57/ΕΚ, πλην των απαιτήσεων όσον αφορά την ελάχιστη καθαρότητα της ποικιλίας και των απαιτήσεων σχετικά με την επίσημη εξέταση ή την εξέταση υπό επίσημη εποπτεία.

Ο σπόρος της *Oryza sativa* συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις πιστοποίησης «πιστοποιημένου σπόρου δεύτερης γενιάς» που προβλέπεται στην οδηγία 66/402/ΕΟΚ, πλην των απαιτήσεων όσον αφορά την ελάχιστη καθαρότητα της ποικιλίας και των απαιτήσεων σχετικά με την επίσημη εξέταση ή εξέταση υπό επίσημη εποπτεία.

Ο σπόρος πρέπει να έχει επαρκή καθαρότητα ποικιλίας.

4. Όσον αφορά σπόρους γεωμήλων, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι δεν εφαρμόζεται το άρθρο 10 της οδηγίας 2002/56/ΕΚ όσον αφορά το μέγεθος.

Άρθρο 11

Περιφέρεια παραγωγής σπόρων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος ποικιλίας προς διατήρηση μπορεί να παραχθεί μόνο στην περιφέρεια καταγωγής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 227 της 1.9.1994, σ. 1.

Εάν οι προϋποθέσεις πιστοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 δεν μπορούν να ικανοποιηθούν στην εν λόγω περιφέρεια λόγω συγκεκριμένου περιβαλλοντικού προβλήματος, τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν συμπληρωματικές περιφέρειες για παραγωγή σπόρων, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία από τις αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς που είναι αναγνωρισμένοι για το σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη. Ωστόσο, ο σπόρος που παράγεται σε αυτές τις συμπληρωματικές περιφέρειες μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά στις περιφέρειες καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη τις συμπληρωματικές περιφέρειες τις οποίες προτίθενται να εγκρίνουν για παραγωγή σπόρων σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Η Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη μπορούν, μέσα σε 20 εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή αυτών των κοινοποιήσεων, να ζητήσουν το ζήτημα να παραπεμφθεί στη μόνιμη επιτροπή σπόρων προς σπορά και γεωργικών δενδροκτηρυτικών και δασικών φυτών προς φύτευση. Απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 22α παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 66/401/ΕΟΚ, το άρθρο 22α παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 66/402/ΕΟΚ, το άρθρο 4 παράγραφος 6, το άρθρο 20 παράγραφος 2 και το άρθρο 21 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ, το άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/54/ΕΚ, το άρθρο 10 παράγραφος 1 και το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/56/ΕΚ και το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/57/ΕΚ, όπως ενδείκνυται, για να οριστούν, εφόσον χρειάζεται, περιορισμοί ή προϋποθέσεις για τον καθορισμό των περιφερειών αυτών.

Εάν ούτε η Επιτροπή ούτε άλλα κράτη μέλη υποβάλλουν αίτημα βάσει του δεύτερου εδαφίου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει τις πρόσθετες περιφέρειες για παραγωγή σπόρων όπως κοινοποιήθηκε.

Άρθρο 12

Δοκιμή σπόρων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι πραγματοποιούνται δοκιμές για να ελέγξουν ότι ο σπόρος ποικιλιών προς διατήρηση συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις πιστοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3.

Οι δοκιμές αυτές πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις τρέχουσες διεθνείς μεθόδους, ή, όπου τέτοιες μέθοδοι δεν υπάρχουν, σύμφωνα με οποιοδήποτε ενδεδειγμένες μεθόδους.

2. Για τις δοκιμές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα δείγματα λαμβάνονται από ομοιογενείς παρτίδες. Εξασφαλίζουν επίσης ότι εφαρμόζονται οι κανόνες σχετικά με το βάρος της παρτίδας και το βάρος του δείγματος που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 66/401/ΕΟΚ, στο άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 66/402/ΕΟΚ, στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/54/ΕΚ και στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/57/ΕΚ.

Άρθρο 13

Όροι εμπορίας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος μιας ποικιλίας προς διατήρηση μπορεί να διατεθεί στην αγορά μόνον υπό τους ακόλουθους όρους:

α) έχει παραχθεί στην περιφέρεια καταγωγής του ή σε μια περιφέρεια που αναφέρεται στο άρθρο 11·

β) η εμπορία πραγματοποιείται στην περιφέρεια καταγωγής του.

2. Κατά την παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο β), ένα κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει τις πρόσθετες περιοχές στο έδαφός του για την εμπορία του σπόρου μιας ποικιλίας προς διατήρηση υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω περιφέρειες είναι συγκρίσιμες με την περιφέρεια καταγωγής όσον αφορά τα φυσικά και ημιφυσικά ενδιατήματα της εν λόγω ποικιλίας.

Όταν τα κράτη μέλη εγκρίνουν αυτές τις πρόσθετες περιφέρειες, εξασφαλίζουν ότι η ποσότητα του σπόρου που είναι αναγκαία για την παραγωγή τουλάχιστον της ποσότητας σπόρου που αναφέρεται στο άρθρο 14 φυλάσσεται για τη διατήρηση της ποικιλίας στην περιφέρεια καταγωγής του.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για την έγκριση αυτών των πρόσθετων περιφερειών.

3. Όταν ένα κράτος μέλος εγκρίνει τις πρόσθετες περιφέρειες για την παραγωγή σπόρου σύμφωνα με το άρθρο 11, δεν χρησιμοποιεί την παρέκκλιση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 14

Ποσοτικοί περιορισμοί

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι, για κάθε ποικιλία προς διατήρηση, η ποσότητα σπόρου που διατίθεται στην αγορά δεν υπερβαίνει το 0,5 % του σπόρου του ίδιου είδους που χρησιμοποιείται στο εν λόγω κράτος μέλος σε μια καλλιεργητική περίοδο ή ποσότητα αναγκαία για τη σπορά 100 ha, αναλόγως της ποσότητας που είναι μεγαλύτερη. Για τα είδη *Pisum sativum*, *Triticum spp.*, *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* και *Helianthus annuus*, το ποσοστό αυτό δεν υπερβαίνει το 0,3 %, ή μια ποσότητα αναγκαία για τη σπορά 100 ha, αναλόγως της ποσότητας που είναι μεγαλύτερη.

Ωστόσο η συνολική ποσότητα σπόρου των ποικιλιών διατήρησης που διατίθεται στην αγορά σε κάθε κράτος μέλος δεν υπερβαίνει το 10 % του σπόρου του εν λόγω είδους που χρησιμοποιείται ετησίως στο κράτος μέλος. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το γεγονός αυτό οδηγεί σε ποσότητα μικρότερη από την αναγκαία για τη σπορά 100 ha, η ανώτατη ποσότητα σπόρου του εν λόγω είδους που χρησιμοποιείται ετήσια στο κράτος μέλος μπορεί να αυξηθεί έτσι ώστε να φθάσει στην ποσότητα που είναι αναγκαία για τη σπορά 100 ha.

Άρθρο 15

Εφαρμογή ποσοτικών περιορισμών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί τους κοινοποιούν πριν από την έναρξη κάθε παραγωγικής περιόδου το μέγεθος και την τοποθεσία της περιοχής για την παραγωγή σπόρου.

2. Εάν, βάσει των κοινοποιήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, είναι πιθανόν να γίνει υπέρβαση των ποσοτήτων που καθορίζονται στο άρθρο 15, τα κράτη μέλη κατανέμουν σε κάθε ενδιαφερόμενο παραγωγό την ποσότητα που μπορεί να εμπορευτεί κατά την αντίστοιχη παραγωγική περίοδο.

Άρθρο 16

Παρακολούθηση των καλλιεργειών σπόρων

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, μέσω της επίσημης παρακολούθησης, ότι οι καλλιέργειες σπόρων μιας ποικιλίας προς διατήρηση συμμορφώνονται με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ποικιλία, τις τοποθεσίες της παραγωγής σπόρου και τις ποσότητες.

Άρθρο 17

Σφράγιση συσκευασιών και δοχείων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος των ποικιλιών προς διατήρηση μπορεί να διατεθεί στην αγορά μόνο σε κλειστές συσκευασίες ή δοχεία που φέρουν διάταξη σφράγισης.

2. Οι συσκευασίες και τα δοχεία σπόρου σφραγίζονται από τον προμηθευτή με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν να ανοιχτούν χωρίς να προκληθεί βλάβη του συστήματος σφράγισης ή να παραμείνουν στοιχεία παραβίασης στην επισήμανση του προμηθευτή, ή στη συσκευασία ή στο δοχείο.

3. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η σφράγιση σύμφωνα με την παράγραφο 2, το σύστημα σφράγισης περιλαμβάνει τουλάχιστον την επισήμανση ή την τοποθέτηση σφραγίδας.

Άρθρο 18

Επισήμανση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι συσκευασίες ή τα δοχεία σπόρου ποικιλιών προς διατήρηση φέρουν επισήμανση του προμηθευτή ή τυπωμένη ή σφραγισμένη επιγραφή που περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τις λέξεις «κανόνες και πρότυπα της ΕΚ»·
- β) το όνομα και τη διεύθυνση του αρμόδιου για την τοποθέτηση των επισημάτων ή του σημαδιού αναγνώρισης·
- γ) το έτος σφράγισης που εκφράζεται ως: «σφραγίστηκε το ...» (έτος), ή, εκτός των σπόρων γεωμύλων, το έτος της τελευταίας δειγματοληψίας για τους σκοπούς της τελευταίας δοκιμής της βλαστικής ικανότητας που εκφράζεται ως: «έγινε δειγματοληψία το ...» (έτος)·

- δ) το είδος·
- ε) την ονομασία της ποικιλίας διατήρησης·
- στ) τις λέξεις «ποικιλία προς διατήρηση»·
- ζ) την περιφέρεια καταγωγής·
- η) όταν η περιφέρεια της παραγωγής σπόρου είναι διαφορετική από την περιφέρεια καταγωγής, τον προσδιορισμό της περιφέρειας παραγωγής σπόρου·
- θ) τον αριθμό αναφοράς της παρτίδας που δίνεται από τον αρμόδιο για την τοποθέτηση των επισημάτων·
- ι) το δηλωθέν καθαρό ή μικτό βάρος ή, εκτός από τους σπόρους γεωμύλων, δηλωθέντα αριθμό σπόρων·
- ια) όταν δηλώνονται το βάρος και τα χρησιμοποιηθέντα κοκκώδη φυτοφάρμακα, υλικά σύμπτυξης ή τα άλλα στερεά πρόσθετα, τη φύση της χημικής επεξεργασίας ή του προσθέτου καθώς και η κατά προσέγγιση αναλογία μεταξύ του βάρους των συγκαρπιών ή των καθαρών σπόρων και του συνολικού βάρους εκτός από το σπόρο γεωμύλων.

Άρθρο 19

Επίσημος μετέλεγχος

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος υπόκειται σε επίσημο μετέλεγχο μέσω τυχαίων επιθεωρήσεων για να επαληθευθεί η ταυτότητα και η καθαρότητα της ποικιλίας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20

Υποβολή εκθέσεων

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι προμηθευτές που δραστηριοποιούνται στο έδαφός τους υποβάλλουν έκθεση για κάθε παραγωγική περίοδο σχετικά με τη ποσότητα σπόρων της κάθε ποικιλίας προς διατήρηση που διατέθηκε στην αγορά.

Τα κράτη μέλη υποβάλουν έκθεση κατόπιν αιτήματος στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την ποσότητα σπόρου κάθε ποικιλίας διατήρησης που διατέθηκε στην αγορά στο έδαφός τους.

Άρθρο 21

Κοινοποίηση των αναγνωρισμένων οργανισμών φυτογενετικών πόρων

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους αναγνωρισμένους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 5δ, στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και στο άρθρο 11 παράγραφος 1.

Άρθρο 22**Αξιολόγηση**

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του άρθρου 4, του άρθρου 13 παράγραφος 2, του άρθρου 14 και του άρθρου 15.

Άρθρο 23**Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ, έως τις 30 Ιουνίου 2009 το αργότερο, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 24**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει από την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 25**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Ιουνίου 2008.

Για την Επιτροπή
Ανδρούλλα ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος της Επιτροπής